

98. Tilskipun, er nákvæmar ákveður ýmislegt viðvíkjandi prestaköllunum á Íslandi.

1865.

15. des.

Vér Kristján hinn Níundi o. s. frv. Gjörum kunnugt: Eptir að Vér höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþingis um frumvarp, sem fyrir það hefir verið lagt, til tilskipunar, er nákvæmar ákveður ýmislegt viðvíkjandi prestaköllunum á Íslandi, bjóðum Vér og skipum fyrir á þessa leið:

1. grein.

Prestaköllunum á Íslandi skal skipt í þessa flokka:

1. Aðalbrauð með 700 rdl. tekjum og þar fram yfir.
2. Betri meðalbrauð með 500—700 rdl. tekjum.
3. Lakari meðalbrauð með 350—500 rdl. tekjum.
4. Fátæk brauð með minni tekjum en 350 rdl. á ári.

Tekjur brauðanna eru taldar eptir brauðamatsgjörð þeirri, er samín var árið 1853 og allramildilegast er staðfest í dag; en sú brauðamatsgjörð skal endurskoðuð á hverjum 15 ára fresti.

2. grein.

Konungur veitir aðalbrauðin, en stiptsyfirvöldin á Íslandi veita eptir þeim ákvörðunum, sem um það efni gilda, þau brauðin, er heyra til 2. og 3. flokki að áskildri allrahæstri staðfesting, og þau, er heyra til 4. flokki, án slíkrar allrahæstu staðfestingar.

3. grein.

Um ákvörðun eptirlauna þeirra, er uppgjafaprestar fá af brauðunum, skal farið að á sama hátt og hingaðil þannig, að héraðsprófasturinn kveður til tvo presta, er í grennd búa, og býr til með þeim uppástungu um, hver eptirlaun prestur sá, er frá brauðinu fer, eigi að fá af því; síðan skal leggja uppástungu þessa undir úrskurð stiptsyfirvaldanna. Eptirlaunin mega að öllum jafnaði ekki vera hærri en þriðjungur af hinum vissu tekjum brauðsins, eins og þær eru ákveðnar í tilskipun 6. dag janúarmán. 1847 5. grein. Þegar ákveðin eru eptirlaun uppgjafaprests af brauði, skal ágóðinn af prestssetrinu, eður af jörð þeirri, sem prestinum er fengin til ábúðar, þar að auki talinn með, eins og hann er tilfærður með tekjum brauðsins í brauða-

1865.
15. des.

matsgjörð þeirri, er getið er um í 1. grein; þó skal þetta ekki eiga sér stað á þeim braudum, sem eptir áðurgreindri brauðamatsgjörð gefa af sér minni tekjur en 350 rdl. á ári.

4. grein.

Uppgjafaprestur skal einsog hingaðtil heimilt að fá sinn hluta af tekjum brauðsins í þeim landaurum, sem þær eru goldnar með, lögum samkvæmt, hvort sem hann býr innan sóknar eður utan. Ef hann býr utan sóknar og hann ekki sjálfur getur heimtað sinn hluta af landaurunum, skal hann hafa erindsreka í sókninni, er fyrir hans hönd gjöri þær ráðstafanir, sem þörf er á í þessu efni.

Nú óskar uppgjafapresturinn, að eptirmaður sinn heimti allar hinar vissu tekjur brauðsins og greiði sér síðan þann hluta þeirra, er honum ber, þá getur eptirmaðurinn eigi skorast undan því; en þegar svo er ástatt, borgar hann uppgjafaprestinum eptirlaun hans eptir verðlagsskráar verði á sérhverjum þeim eyri, sem gjaldendur greiða í tekjurnar, lögum samkvæmt, og skal presturinn í brauðinu í því skyni semja nákvæman reikning yfir allar þær tekjur af brauðinu, sem hér koma til greina, og tilgreina hverja fyrir sig, reikna þær síðan til peninga eptir verðlagsskrá þess árs og greiða svo uppgjafaprestinum hans hluta af þeim. Nú ber svo til, að nokkuð af hinum vissu tekjum brauðsins er ófáanlegt hjá gjaldendum, þá skal skaðanum skipt í réttu hlutfalli milli uppgjafaprestsins og eptirmanns hans. Ef ágreiningur verður um, hvort reikningurinn um tekjurnar sé réttur, þá skal það mál borið undir héraðsprófastinn, og ef hann eigi getur komið sættum á, leggur hann málið undir úrskurð stiðtsyfirvaldanna og skýrir þeim um leið fra áliti sínu um það.

5. grein.

Í eptirlaun prestaekknna bæði eptir þá presta, sem deyja meðan þeir þjóna brauði, og líka eptir uppgjafapresta, ef þær voru þeim giptar meðan þeir þjónuðu brauðinu, skal goldið af vissum tekjum aðalbrauðanna $\frac{1}{8}$, betri meðalbrauða $\frac{1}{10}$ og lakari meðalbrauða $\frac{1}{12}$ samkvæmt reglunum í tilskipun 6. dag janúarmán. 1847 5. grein, þó skal ágóðinn af prestssetrinu meðtalinn.

1865.
15. des.

Prestur sá, er brauðinu þjónar, greiðir ekkjunni hennar hluta af tekjunum annaðhvort í skileyri eður, ef hún óskar þess, eptir verðlagsskráar verði á þeim landaurum, sem goldnir eru í tekjurnar, eptir nákvæmum reikningi, er presturinn semur um allar vissar tekjur af brauðinu og hverja þeirra fyrir sig, og skal sá reikningur á ári hverju lagður undir endurskoðun og samþykki prófasts.

Nú eru fleiri en ein ekkja í brauði, skal þá eptirlaununum skipt milli þeirra eptir niðurjöfnun prófasts.

Samkvæmt allrahæstu konungsbréfi 5. dag júnímán. 1750 skal ekkjunni heimilt að kjósa sér til ábúðar hverja af kirkjujörðum brauðsins, er henni þykir sér hagkvæmust, en afgangur það, er svara ætti af jörðinni, á að koma upp í eptirlaunin; svo skal og að öðru leyti farið eptir ákvörðununum í konungsbréfi þessu viðvíkjandi rétti prestaekna til að kjósa sér eður láta útleggja sér jörð til ábúðar.

6. grein.

Nú hefir prestsekkja áunnið sér rétt til eptirlauna af brauði, sem gjalda hefir átt af eptirlaun til prestsekkju eptir reglum þeim, sem að undanfögnu hafa verið í gildi, en sem eptirleidis verður undanþegið slíkri skyldu eptir ákvörðuninni í næstu grein hér á undan, smbr. 1. gr., þá heldur hún fyrir sjálfa sig rétti þeim, er hún hefir öðlæzt. Hið sama er um konur þeirra presta, er nú þjóna slíkum brauðum.

7. grein.

Í staðinn fyrir árgjald það, er nú hvílir á sumum brauðum á Íslandi, skal til styrks handa fátækum uppgjafaprestum og prestaekkjum greidd árgjald, eptir því hlutfalli, er nú skal sagt:

Af brauðum, sem eptir brauðamatsgjörð þeirri, sem um er getið í 1. grein, eru metin

150—350 rdl. skal greiða $\frac{2}{3}$ sk. af hverjum ríkisdal,

350—500 — — — 1 — — —

500—700 — — — $1\frac{1}{3}$ — — —

700 og þar framýfir — $1\frac{2}{3}$ — — —

Af þeim brauðum, sem minna gefa af sér í tekjur en 150 rdl. á ári, skal ekki greidd neitt árgjald; en þarsem prestsekkja

1865. er í brauði, og fær af því eptirlaun, fellur burt helmingur árgjaldsins, og þar, sem er uppgjafaprestur, allt árgjaldið.

15. des.

Prestarnir skulu greiða héraðsprófastinum árgjaldið fyrir lok desembermánaðar ár hvert, en hann sendir alla upphæðina til biskups svo snemma, að fæð sé komið til hans fyrir sýnóðus 10. dag júlímán. næst á eptir.

Fé því, sem greiðist með árgjöldunum, skal skipt í tvo hluti jafnstóra; fá uppgjafaprestar annan helminginn en prestaekkjurnar hinn.

Fénu skal skipt niður á sýnóðus fundi.

8. grein.

Tilskipan þessi öðlast lagagildi 6. dag júnímán. 1867.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér þegnlega að hegða. Gefið í höll Vorri Fredensborg, 15. dag desembermánaðar 1865.

Brauðamat á Íslandi,

samið árið 1853 og allramildilegast staðfest með konungsúrskurði dagsettum 15. dag desembermán. 1865 ásamt tilskipun frá sama degi, er nákvæmar ákveður ýmislegt viðvíkjandi prestaköllunum á Íslandi.

Norðurmúla profastsdæmi:		rd.	sk.
1. Skeggjastaðir		187.	38
2. Hof í Vopnafirði		856.	4
3. Hofteigur		263.	28
4. Kirkjubær í Tungu		459.	82
5. Valþjófsstaður		457.	31
6. Ás í Fellum		220.	60
7. Hjaltastaður og Eyðar		397.	78
8. Desjarmýri		205.	7
9. Klyppstaður		176.	60
Suðurmúla prófastsdæmi:			
10. Dvergasteinn		282.	91
11. Vallanes		427.	63
12. Hallormsstaður		261.	3

	rd.	sk.	1865. 15. des.
13. Þingmúli	225.	12	
14. Skorastaður	286.	9	
15. Hólmur í Reyðarfirði	600.		
16. Kolfreyjustaður	377.	43	
17. Stöð	123.	49	
18. Heydalir	497.	90	
19. Berufjörður	265.	48	
20. Hof í Álptafirði	353.	85	

Austurskaptafells prófastsdæmi:

21. Stafafell	291.	10
22. Bjarnanes	236.	29
23. Einholt	206.	45
24. Kálfafellsstaður	134.	62
25. Sandfell	82.	43

Vesturskaptafells prófastsdæmi:

26. Kálfafell á Söðu	92.	3
27. Kirkjubæjar klaustur	374.	17
28. Meðallands þing	164.	73
29. Ásar	106.	22
30. Þykkvabæjar klaustur	152.	63
31. Reynis þing	224.	58
32. Sólheima þing	208.	70

Rangárvalla prófastsdæmi:

33. Eyvindarhólar	315.	69
34. Holt undir Eyjafjöllum	549.	92
35. Stóridalur	121.	86
36. Fljótshlíðar þing	191.	29
37. Breiðabólstaður í Fljótshlíð	857.	13
38. Landeyja (Kross) þing	387.	16
39. Keldna þing	264.	41
40. Oddi	757.	19
41. Stóruvellir	276.	47

1865.

15. des.

	rd.	sk.
42. Efríholta þing	257.	94
43. Kálfholt	319.	88
44. Vestmannaeyjar	843.	30

Árnes prófastsdæmi:

45. Stórinúpur	150.
46. Hrúni	408. 72
47. Hrepphólar	200.
48. Ólafsvellir	218.
49. Hraungerði	446. 31
50. Gaulverjabær	382. 63
51. Stokkseyri	467. 83
52. Torfastaðir	344.
53. Miðdalur	170.
54. Mosfell í Grímsnesi	156.
55. Klausturhólar	229. 64
56. Þingvellir	240. 32
57. Arnarbæli	470. 54
58. Vogsósar	136.

Gullbringu og Kjósar prófastsdæmi:

59. Staður í Grindavík	173. 87
60. Útskálar	475. 72
61. Kálfatjörn	373. 46
62. Garðar á Álptanesi	701. 59
63. Reykjavík	1,014. 22
64. Mosfell í Mosfellssveit	286. 52
65. Kjálarnes þing	257. 60
66. Reynivellir	250. 24

Borgarfjarðar prófastsdæmi:

67. Saurbær á Hvalfjarðarströnd	257. 8
68. Garðar á Akranesi	310. 52
69. Melar	279. 78
70. Hest þing	229. 86

	rd.	sk.	1865.
71. Lundur	198.	7	15. des.
72. Reykholt	420.	77	

Mýra prófastsdæmi:

73. Gilsbakki	282.	22	
74. Hvammur í Norðurárdal	280.	71	
75. Stafholt	534.	86	
76. Borg	388.	63	
77. Staðarhraun	172.	15	
78. Hítardalur	714.	70	
79. Hítarness þing	371.	53	

Snæfellsness prófastsdæmi:

80. Miklaholt	351.	91	
81. Staðastaður	562.	2	
82. Breiðavíkur þing	187.		
83. Nes þing	347.	15	
84. Setberg	393.	22	
85. Helgafell	459.	81	
86. Breiðabólstaður á Skógarströnd	299.	62	

Dala prófastsdæmi:

87. Miðdala þing og Kvennabrekka	518.	17	
88. Hjarðarholt	296.	43	
89. Hvammur í Hvammssveit	442.	52	
90. Skarðs þing	332.	22	
91. Saurbæjar þing	210.	6	

Barðastrandar prófastsdæmi:

92. Garpsdalur	129.	6	
93. Staður á Reykjanesi	400.		
94. Gufudalur	184.	67	
95. Flatey	173.	80	
96. Brjámslækur	219.	43	
97. Sauðlauksdalur	258.	68	

1865.
15. des.

	rd.	sk.
98. Selárdalur	400.	
99. Otrardalur	112.	48

Vestur-Ísafjarðar prófastsdæmi:

100. Rafnseyri	201.	28
101. Álptamýri	127.	39
102. Sandar í Dýrafirði	172.	91
103. Dýrafjarðar þing	227.	50
104. Holt í Önundarfirði	376.	89
105. Staður í Súgandafirði	87.	80

Norður-Ísafjarðar prófastsdæmi:

106. Eyri við Skutulsfjörð	379.	62
107. Ögur þing	202.	5
108. Vatnsfjörður	400.	
109. Kirkjubóls þing	118.	9
110. Staður á Snæfjallaströnd	98.	30
111. Staður í Grunnavík	191.	79
112. Staður í Aðalvík	137.	37

Stranda prófastsdæmi:

113. Árnes	139.	26
114. Staður í Steingrímsfirði	376.	51
115. Tröllatunga	196.	5
116. Prestsbakki	220.	35

Húnavatns prófastsdæmi:

117. Staður í Hrótafirði	145.	
118. Staðarbakki	401.	72
119. Melstaður	534.	8
120. Tjörn og Vesturhópshólar	292.	41
121. Breiðabólstaður í Vesturhópi	521.	76
122. Þingeyra klaustur	337.	81
123. Undirfell	318.	5
124. Hjaltabakki	107.	38

	rd.	sk.	1865.
125. Auðkúla	243.	64	15. des.
126. Blöndudalshólar	266.	90	
127. Bergstaðir	259.	40	
128. Höskuldssaðir	380.	20	
129. Hof á Skagaströnd	233.	5	

Skagafjarðar prófastsdæmi:

130. Hvammur í Laxárdal	164.	43	
131. Fagranes	177.	65	
132. Reynistaðar klaustur	185.	73	
133. Glaumbær	543.	51	
134. Mælifell	323.	10	
135. Goðdalir	191.	1	
136. Miklibær í Blönduhlíð með Flugumýrar sókn	389.	90	
137. Hólar í Hjaltadal með Hofstaða sókn . .	377.	44	
138. Hof og Miklibær í Óslandshlíð	290.	42	
139. Fell í Slèttuhlíð	200.	84	
140. Barð í Fljótum	367.	13	
141. Knapptaðir	93.	49	
142. Rípur	124.	86	

Eyjafjarðar prófastsdæmi:

143. Hvanneyri	150.	45	
144. Kvíabekkur	257.	7	
145. Tjörn og Upsir	362.	68	
146. Vellir	326.	13	
147. Stærriárskógur	147.	16	
148. Möðruvalla klaustur	398.	90	
149. Bægisá og Myrká	344.	79	
150. Glæsibær	272.	84	
151. Hrafnagil	652.	82	
152. Grundar þing	232.	2	
153. Mikligarður	165.	57	
154. Saurbær	284.	56	
155. Miðgarðar í Grímsey	99.	3	

1865. 15. des.	Þingeyjar prófastsdæmi:	rd. sk.
156.	Laufás	336. 50
157.	Höfði	233. 94
158.	Þönglabakki	131. 38
159.	Háls í Fnjóskadal	314. 59
160.	Þóroddsstaður	248. 11
161.	Lundarbrekku þing	177. 62
162.	Mývatns þing	164. 33
163.	Grenjaðarstaður	709. 50
164.	Múli og Nes	451. 55
165.	Helgastaðir	237. 53
166.	Húsavík	233. 80
166.	Garður í Kelduhverfi	179. 84
168.	Skinnaðar	217. 49
169.	Presthólar	166. 40
170.	Svalbarð í Þistilfirði	278. 21
171.	Sauðanes	382. 22

Ástæður þessarar tilskipunar:

Samkvæmt konungsúrskurði 5. maímán. 1865 var lagt fyrir alþingi það ár frumvarp til tilskipunar, er nákvæmar ákveður ýmislegt viðvíkjandi prestaköllum á Íslandi; er frumvarp þetta með ástæðum stjórnarinnar fyrir því prentað í tíðindum frá alþingi 1865 II, 146.—156. bls. og álitsskjal þingsins til konungs á 307.—310. bls. Í álitsskjali þessu biður þingið um, að frumvarpið fái lagagildi, með þeim breytingum, er nú skal greina.

1. Að í 1. lið 4. greinar sé á eptir orðunum „sem þær eru goldnar með“ bætt við: „lögum samkvæmt“, og að sömu orðum sé bætt við í 2. lið greinarinnar á eptir orðunum: „sem gjaldendur greiða í tekjurnar.“
2. Að upphaf 5. greinar verði þannig orðað: „Í eptirlaun prestaekna bæði eptir þá presta, sem deyja meðan þeir þjóna brauði, og líka eptir uppgjafapresta, ef þær voru þeim giptar, meðan þeir þjónuðu brauðinu“.

1865.
15. des.

3. Að þessum orðum í 2. lið sömu greinar: „eptir samkomu-
lagi við hana” sé sleppt úr, og í stað þeirra verði á eptir
orðunum: „annaðhvort í skileyri eður”, bætt inn í: ”ef hún
óskar þess.”
4. Að í síðasta lið sömu greinar séu felld úr þessi orð: „og
presturinn ekki þarf að hafa til afnota fyrir sjálfan sig”.
5. Að öðrum lið 7. greinar verði þannig breytt:
„Af brauðum, sem eptir brauðamatsgjörðinni fra 1853 eru
metin:
150—350 rd. skulu greiddir $\frac{2}{3}$ sk. af hverjum ríkisdal
350—500 - — — 1 - — —
500—700 - — — $1\frac{1}{3}$ - — —
700 og meira — — — $1\frac{2}{3}$ - — —”
6. Að í 8. grein sé orðunum: „1. dag janúarmán. 18.” breytt
í: „frá 6 degi júnímán. 1867”.

Breytingar þær, sem til greindar eru í 1., 3., 4. og 6.
tölulið, gjöra engan verulegan efnismun, og þókti því ekkert
vera því til fyrirstöðu að fallast á þær. Að því er þessu næst
snertir viðbæti þann við 5. grein, sem til greindur er í 2. tölulið,
og miðar til að útskýra nákvæmar, hverjar prestsekkjur skuli
hafa rétt á að fá eptirlaun, þá hefir konungsfulltrúi á alþingi lagt á
móti því í álitsskjali sínu um málið, að viðauka þessum sé bætt
inn í lögin, bæði af því að hann sé óþarfur, og af því að með
honum sé ákveðið, að prestsekkjum, er gipzt höfðu manni sínum,
eptir að hann hafði fengið lausn, beri engin eptirlaun af brauði
því, sem hann hafði verið prestur í, þar sem þeirri spurningu,
hvort þeirri prestsekkju, sem svona er ástatt fyrir, beri réttur
til eptirlauna eður ei, er ósvarað í frumvarpinu, og megi því
láta dómstólana skera úr henni, ef svo ber undir; en það álitur
konungsfulltrúi vera réttast, með því að mönnum ekki ber saman
um, hvernig eigi að leysa úr henni. Það þókti samt sem áður
réttara að taka viðauka þann, sem alþingi hafði stungið uppá, í
lögin, til þess að skera með berum orðum úr efamáli því, er
konungsfulltrúi hafði vikið á, og það því fremur, sem ástæðan
til þess, að áþekk ákvörðun ekki var sett í frumvarpið, var sú,
að spurning þessi alls ekki var álitin vafasöm. Breytingin á 7.

1865.
15. des.

grein um það, hvernig greiða skuli árgjaldið handa fátækum uppgjafaprestum og prestsekkjum, er til greint er í 5. tölulið, gjörir að verkum, að árgjaldið kemur jafnara niður, og verður þaradæki góðum mun hærra. Það nú hækkan þessi á árgjaldinu sérslagi kemur niður á skástu brauðunum, sem helzt eru fær um að bera það, og með því að uppgjafaprestunum ekki veitir af að fá eins mikinn styrk, og unnt er að útvega þeim, þóktu gildar ástæður til þess að fallast á breytingu þá, sem hér ræðir um.

Eins og vikið er á í ástæðum stjórnarfrumvarpsins, kom fram uppástunga á sýnóðus, er haldinn var í Reykjavík árið 1853, um að láta semja nýja brauðamatsgjörð yfir öll brauð á Íslandi, með því að ekki verður neitað, að brauðamatsgjörðirnar, er gilt hafa allt til þessa, fyrir Skálholts stipti frá 1737 og fyrir Hóla stipti frá 1748, eru orðnar úreltar vegna breytinga þeirra, er bæði hafa orðið á tekjum ýmsra brauða þenna langa tíma, og líka á blutfallinu milli peninga og landaura. Biskupinn á Íslandi lét síðan alla presta á landinu skýra frá, hvað tekurnar af brauðum þeirra hefðu verið miklar um 5 seinustu árin að meðaltali, á þann hátt, að þeir fylltu úti eyðublöð, er búin voru til í því skyni, og var hin nýja brauðamatsgjörð síðan samin eptir skýrslum þessum. Stiptsyfirvöldin fóru fram á, að brauðamatsgjörð þessi væri staðfest af konungi, en kirkju- og kennslustjórninni þókti réttast, að hún væri lögð fyrir sýnóðus, svo að hann segði álit sitt um hana, áður en hún væri staðfest. Sýnóðus lagði með því, að brauðamatsgjörðin yrði staðfest af konungi, en stakk þó uppá þeim breytingum, að Hólmar í Reyðarfirði væri metnir 600 rdl., og Staður á Reykjanesi, Selárdalur í Barðastrandarsýslu og Vatnsfjörður í Ísafjarðarsýslu væri metnir 400 rdl. Loksins hafa stiptsyfirvöldin gjört þær breytingar á brauðamatsgjörðinni, sem leidd hafa af því, að einstöku brauð síðan 1853 hafa verið lögð saman um stundarsakir, eða að þeim hefir verið skipt niður á milli næstu brauða.

Þá er málefni þetta var rædt á alþingi, var það ítarlega tekið fram, að brauðamatsgjörð þessari væri í mörgu ábótavant, að hún væri ónákvæm, og að nokkur brauð hefðu breytzt tals-

1865.
15. des.

vert síðan að hún var samin. Kom því fram á þinginu það breytingaratkvæði, að í stað orðanna í 1. grein frumvarpsins: „er samin var árið 1853 og allramildilegast staðfest . . .” væri sett: „er samin var árið 1853, en sú brauðamatsgjörð skal endurskoðuð á hverjum 15 ára fresti, og síðan allramildilegast staðfest.” Hinn síðasti kafli breytingaratkvæðisins þókti samt svo ólögulegur, að þingið þóktist ekki geta fallizt á uppástunguna þannig orðaða; en með því endurskoðun brauðamatsgjörðarinnar samt sem áður var álitin nauðsynleg, samþykkti þingið, að þessa skyldi getið í ástæðum álitsskjalsins til konungs, svo að stjórninni yrði kunn ósk alþingis um þetta efni. Konungsfulltrúi lagði líka fram með þessari ósk þingsins í álitsskjali sínu, og þókti stjórninni vera gildar ástæður til að taka hana til greina. En með því að líklegt er, að endurskoðunin gjöri að verkum, að brauð þau, er talin eru upp í 2. grein, og nefnd eru aðalbrauð, verði ekki ávallt hin sömu, var álitið réttast að sleppa upptalningu þessari, og það því fremur, sem hún í sjálfu sér er óþörf, þar sem aðalreglan, að konungur skuli veita þau brauð, sem eru metin 700 rdl. eða þar fram yfir, verður hin sama. Af sömu ástæðu var orðunum í 3. grein frumvarpsins: „brauðamatsgjörð þeirri, er samin var árið 1853” breytt í: „brauðamatsgjörð þeirri, er getið er um í 1. grein”, og áþekk breyting gjörð í 2. lið 7. greinar.

99. Bréf dómsmálastjórnarinnar til sýslumannsins í Norðurmúlasýslu, um eptirgjöf á lestagjaldi.

18. des.

Í bréfi 7. októbermán. þ. á. hafið þér, herra sýslumaður, skýrt frá, að hollenzk skonnorta, Concordia að nafni, frá Veen-dam, 44^{1/2} lesta stór, er kom með kolafarm til hvalaveiðamann-anna Roys og Lilliendahls, hafi brotnað á Seyðisfirði aðfaranóttina 13. dag septembermán. s. á. og sokkið áður en búið var að skipa neinu af farminum upp og án þess að neinu yrði bjargað nema einum bát. Hafið þér fyrir hönd skipstjórans J. U. Boek-